UVOD

Dilanje droge, krađe mobitela, ucjena, pa i druge nepodobnosti koje mladi čine ih dovode u neugodne situacije, koje nisu bile niti malo bezazlene. Jedna od njih su i privođenje na Policiju. A u istražnom pritvoru, svi skupa. Četnici, Srbi dileri droge, lopovi hrvatski, srpski, crnogorski sa kojima kontaktiraju i dogovaraju poslove. Kada se svjetla ugase, tada počinju dogovori. Tako se i tu, dogovaraju poslovi. U zatvoru...Nisu to male količine droge. Govorim o količinama od 2kg do 200kg, i to marihuane, kokaina, heroina. Policija ima pune ruke posla. Pune ruke. Jadna ti mater na što su ljudi spali. Trovati druge, uništavati život, zbog eura i zlata. Trovanje Hrvatske, kako ljudstva, tako i zemljištva nikada nije stalo, niti prestalo. Tu je još i droga, koja pravi veliki problem. Čitave obitelji su stradale od ovisnika. Ovisnik nema kočnicu...zapravo je gubi svakim šmrkom koke, marihuane ili tabletama.

Slična se situacija sa pojedinima, kada su ih okružili vukovi i davali lažne informacije koje nisu imale smisla jer se sve svelo na razvijanje i upade u živote. Stoga se opravdano pitam...čemu upadi malima u živote, kada su zvijeri okolo jake, i moćne. Zašto? Zvijeri bogate lovite. Zvijeri bahate. Zvijeri iz kriminalnog miljea. Zvijeri iz političkog miljea!? Zna se da su četnici veliki, i da imaju shvaćen pojam i zadatak, uništiti Hrvatsku, putem specijalnog rata. Srpska politika je dala zeleno svjetlo za agresiju na Hrvatsku, putem specijalnog rata. On nije nikada niti prestao. Danas predvidiš napad ili situaciju, a sutra izgubiš boj na drugom polju. Prijevremeni i povremeni upadi u eter i web prostor su prije svega, dva mala registrirana načina. Šverc droge u Hrvatsku, oružje te krimeni od prva dva navedena zla su mulj kojeg treba počistiti. Stara škola srbočetnička. Radnje su uvođene, i odrađuju se svojim redosljedom i svojim tokom. Zveckaju komšije svojim oružjem i spec. rat, koji je u tijeku, se i dalje nastavlja, no k tome se priključuju još esencije konvencionalnog rata, kojeg su si zamišljali Srbi. Treba naglasiti, da postoje i snage koje nas odmjeravaju, važu i čine sve ne bi li omeli takve stvari.

Takvi ljudi su u manjini, na margini, gurnuti u nju upravo zbog toga što vide malo dalje...dva tri koraka,metaforički rečeno. Nije zgorega niti dati potporu ovoj neljudskoj vladi i politici, političarima, izuzev nekoliko njih, i to na način, da se očituju, isplivaju na površinu, pribilježe, i zanavijek nestanu iz Hrvatske. Neka uzmu diplomatske putovnice, i neka odu, tamo gdje im je mjesto, a neka se naša dijaspora vrati na ognjišta. Tamo gdje im je oduvijek bilo mjesto, ali su zbog velikosrpske politike morali otići kao rakova djeca u strane zemlje.

Hrvatska polja smrti, su nepregledna. Od Dunava, preko Like, Herceg Bosne, do Cavtata. Bleiburg, Jazovka, Ovčara, Vukovar, se nikako ne može zaboraviti. Bar ja ne mogu, mada nisam bio dio obrane Vukovara. Možda iz dalje perspektive, jesam. Ali svuda su bili mrtvi. To se ne zaboravlja nipošto, a oprašta još manje. Ako su mali narodi osuđeni na propast, kao Hrvatski, jer imamo tek 4.500.000 Hrvata u Domovini. Što je onda sa manjima od nas. Što je sa plemenima u prašumama? Netko će kazati...ma nisu bitni. Tko to kaže, ne razlikuje se od četnika. Računica sama govori!

Kod nas je preko 100.000 mrtvih na 4.500.000 ljudi a to je 2,22% ukupnog stanovništva.

Taj postotak (2,22%) na 320.000.000 koliko ima USA (Sjedinjene Američke Države) stanovnika iznosi 7.500.000.

Jer je logično da 1% od 320.000.000 iznosi 3.200.000 (tri milijuna dvjesto tisuća stanovnika).

Znači 2,22 je 7.500.000 umrlih i ubijenih vojnih veterana u USA. Nevjerovatno zar ne? Osim toga svi oni koji, sudjelovali u borbama, su danas na osuđeničkim klupama. Ne bi me stoga čudilo, da i pokojne branitelje, danas more sa sudovima i svime drugim.

Dakle nekome bi u Americi odavno zavijorila glava kao stijeg, ili bi bio osuđen na 40 godina zatvora do doživotne robije. No ono što doista mislim jeste, da li netko dvoji oko toga da li se radi o činu VELEIZDAJE Branitelja i Domoljuba? Documenta, Veritas, SDP kao nasljednik, i HDZ kao začetnik prljave poltike uništenja hrvatskih Branitelja, će kad tada stići na sud, i to ne pred bilo kakav sud. Već pred bojovnike koji su dali živote na Trpinjskoj cesti, i diljem Hrvatske. Ništa od Hrvatske bez Branitelja nije ostalo. Ništa neće niti ostati jer ova sitnozuba stoka (komunisti su u stanju komade Dalmacije prodavati i ex komunističkim tiranima, kao i svim bogatunima svijeta što im je doista i cilj, namjera: rasprodaja, Hrvatske, za koju nisu niti kap krvi prodali. Rasprodaja i prodaja Branitelja i Domoljuba, stranim zemljama, Srbima, na milost i nemilost četnicima i njihovim prljavim slugama. Od strip crtača pa nadalje. Od trgovkinje do sudca. Svaki Branitelj će morati slušati njihovu priču. Strašna izdaja pod krinkom međunarodne politike, kojoj nema mjesta u našoj zemlji. Mali smo narod, pleme gotovo, i počnimo se vladati onako kako trebamo.

Ako je ovaj čovjek načelnik GS za sanitet, onda MORH ima veći problem no što se misli:

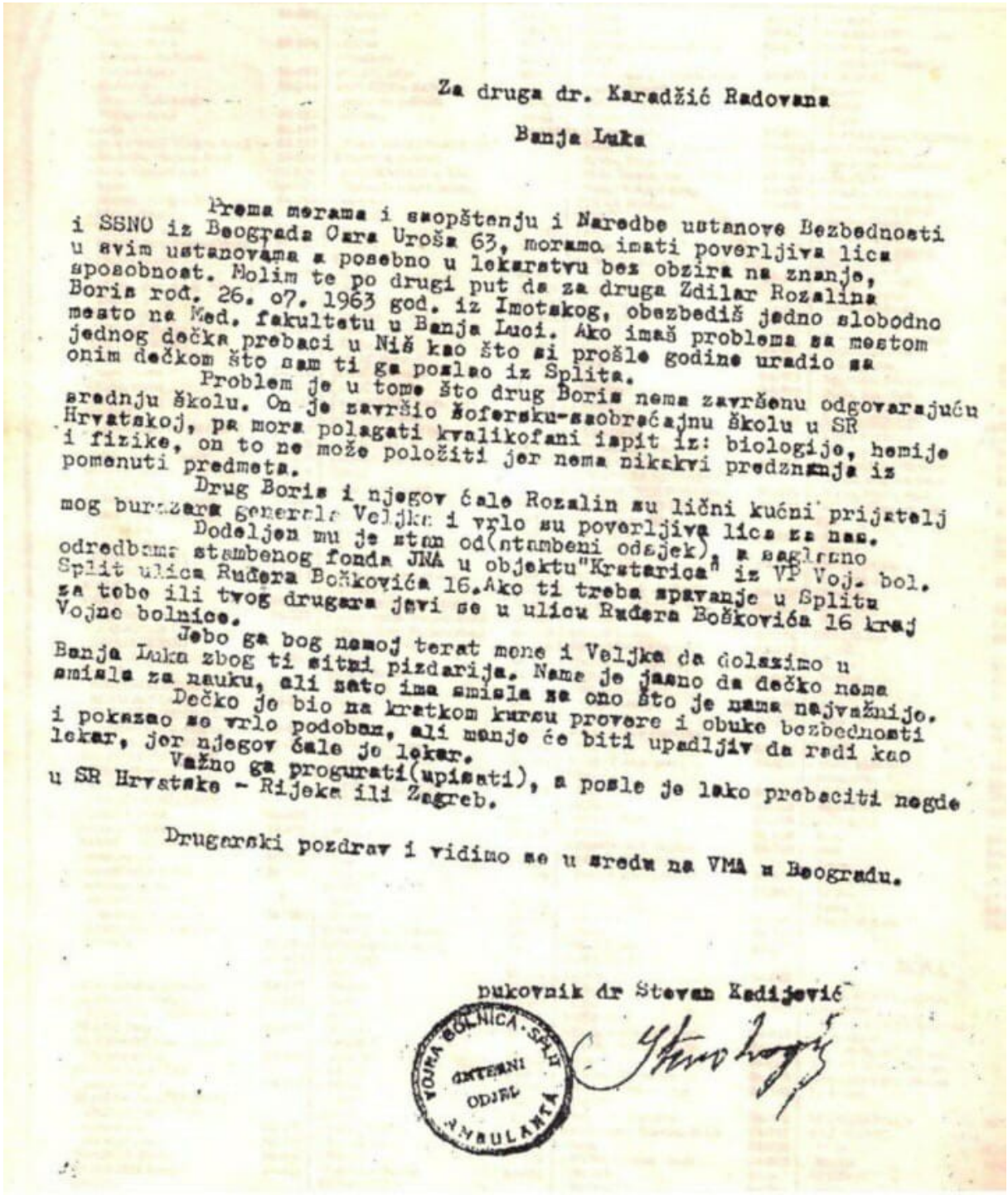

Za druga dr. Karadžić Radovana

Banja Luka

Prema merama i saopštenju i Naredbe ustanove Bezbednosti i SSNO iz Beograda Cara Uroša 63, moramo imati poverljiva lica u svim ustanovama a posebno u lekarstvu bez obzira na znanje, sposobnost. Molim te po drugi put da za druga Zdilar Rozalina Boris rođ. 26. 07. 1963 god. iz Imotskog, obezbediš jedno slobodno mesto na Med. fakultetu u Banja Luci. Ako imaš problema sa mestom jednog dečka prebaci u Niš kao što si prošle godine uradio sa onim dečkom što sam ti ga poslao iz Splita.

Problem je u tome što drug Boris nema završenu odgovarajuću srednju školu. On je završio šofersku-saobraćajnu školu u SR Hrvatskoj, pa mora polagati kvalikofani ispit iz: biologije, hemije i fizike, on to ne može položiti jer nema nikakvi predznanja iz pomenuti predmeta.

Drug Boris i njegov ćale Rozalin su lični kućni prijatelj mog burazera generala Veljka i vrlo su poverljiva lica za nas.

Dodeljen mu je stan od(stambeni odsjek), a saglasno odredbama stambenog fonda JNA u objektu"Krstarica" iz VP Voj. bol. Split ulica Ruđera Boškovića 16.Ako ti treba spavanje u Splitu za tebe ili tvog drugara javi se u ulicu Ruđera Boškovića 16 kraj Vojne bolnice.

Jebo ga bog nemoj terat mene i Veljka da dolazimo u Banja Luku zbog ti sitni pizdarija. Nama je jasno da dečko nema smisla za nauku, ali sato ima smisla za ono što je nama najvažnije.

Dečko je bio na kratkom kursu provere i obuke bezbednosti i pokazao se vrlo podoban, ali manje će biti upadljiv da radi kao lekar, jer njegov ćale je lekar.

Važno ga progurati(upisati), a posle je lako prebaciti negde u SR Hrvatske - Rijeka ili Zagreb.

Drugarski pozdrav i vidimo se u sredu na VMA u Beogradu.

pukovnik dr Stevan Kadijević

VOJNA BOLNICA SPLIT
EKSTERNI
ODJEL
AMBULANTA

Prema informacijama, koje dobijam, u Hrvatskoj su trovani bunari sa cijanidom, i drugim otrovima, a posljedice¸su masovna trovanja djece, stanovništva, a rađaju se djeca sa kancerogenim bolestima, i drugima kojim je teško pronaći lijeka. Tisuće djece su umrle, tako zapanjuje hladnoća naših vlasti. Umrli su poglavito u mukama, i sa znacima oboljenja od svih vrsta raka, dijabetisa, te drugih oboljenja, koja nisu skladu sa natalitetom dobi i statusom stanovništva...Kada bi se bunari zasipali sa klorom, za dezinfekciju. Ponegdje su u bunare ubacivani i leševi ljudi, i životinja, koje su trunile, ili bile mrtve.

Trovale su ekipe iz ABHO te su sa specijalnim vozilima dopremali otrove, laički rečeno. Posljedice su nesagledive, naravno po pučanstvo koje je u vrijeme ratnih zbivanja.

U prilog navedenom je ovaj dokument:

02012156

KOMANDA 15. KORPUSA
Organ bezbednosti
28.05.1995. godine
S-p-38-36.

Propuštanje tri
šlepera robe,
izveštaj.-

OB GŠ SVK KRAJINE

U cilju priprema i izvodjenja ofanzive na snage 5.K, izvodjene su odredjene pripreme i akcije zatvorenog tipa, radi čega me k-dant 15.K uključio u iste i saopštion mi sledeće (oko 23.05.1995.).

Dana 25.05.1995.g. lično ja (Borić) sa obaveštajnim organom 15.K (rez. kap.) Drakulić Mimom, da se nadjem na zadnjem punktu (granica 21. i 15.K) i da preuzmem dva teretna m/v reg. oznake 68-45 i 68-46 (bez oznake grada) i da obezbedim prolaz kroz punkt civilne policije u Ličkom Petrovom selu, koji ide dalje za Bihać.

K-dant 15.K (puk. Ševo Stevo), potencirao je da je akcija strogo zatvorenog karaktera, a da je roba zatrovana i da se mora obezbediti prolaz, a sve u cilju nanošenja gubitaka stanovništvu i borcima 5.K, pre otpočinjanja ofanzive na isti.
Zadatak sam ozbiljno shvatio i tokom dana isti realizovao.
Medjutim, umesto dva teretna vozila došla su tri plepera (velika) koje sam identifikovao po navedenim brojevima.
Ni jedno lice (vozače) i vodju kolone nisam poznavao, a nisam ih ni legitimisao. Kratko smo se sporazumeli da sam ja lice koje preuzimam kolonu i radim dalje prema Bihaću. Mojim nastupom na punktu u L. P. Selu obezbedio sam prolaz.

Na punktu u L.P. Selu video sam a kasnije i porazgovarao sa N.N. licem koje je imalo novi tim kola RENO-klio, Beogradske registracije sa istim sam razmenuo ime i prezime ali na papirić koji sam kasnije izgubio, tako da nisam znao o kojim vozačima i vodji puta se radi, a nije me ni interesovalo, obzirom na primljeni zadatak.
Isti noći oko 01,oo h pozvan sam od strane dežurnog organa 15.K da se javim puk. Zimonji na specijal (telefon) kog ne posedujem, ali je dežurni uspostavio vezu sa Zimonjom, koji je preneo naredjenje da je nešto zapelo na punktu u L. P. Selu, i da idem taj problem rešiti.

Razbudio sam obaveštajca kap. Drakulića i došli na lice mesta. Ustanovio sam da je milicionar zvani "RAČINA" iz odelenja SM u L. P. Selu samovoljno i ako nije bio na dužnsoti, došao na punkt, sačekao povratak tri šlepera, pretresao ih, od vodje puta tražio devize koje mu je vodja i dao, da bi Račina poveo u SM vodju puta i jednog vozača.

Mojim dolaskom u SM iz prostorije su izašla "odmah" tri lica od kojih poznajem jednog, a pripadnici su 37.pb.

SELEKCIJA DOKUMENATA U PRIPREMI
JUGOSLAV PETRUŠIĆ

02012157

Od mene je traženo, ako mogu pronaći i pomoći gde da zatrujemo brašno, što sam i prihvatio, a oni su mi dali određenu količinu otrova, koja se još kod mene nalazi.

Obzirom da se radilo o strogo zatvorenoj akciji pred uskoru ofanzivu na Cazinsku Krajinu, NOB GŠ SVK nisam izveštavao telefonom kao ni šifrom, obzirom da sam procenjivao da je moguća provala i mere pripadnika 5.K. Dana 26.05.o.g. sa NOB GŠ, čuo sam se telefonom koji mi je saopštio dolazak 28.05.1995.g. kog dana sam ga i upoznao usmeno o mom učešću u akciji, i daljim planovima obaveštajnih organa (Zimonje i Krkovića).

U zoni odgovornosti 15.K široke su priče da se i NOB 15.K uključio u šverc, jednim je prisutno da sam zaradio 607.000 DM, a k-dir SM milicionar MIRKOVIĆ JOVAN, protura glasine da sam zaradio dva miliona DM.

Probojom akcije cenim da se nastojao dokazati Račina, savesnim službenikom, obzirom da mu je prisutno da ja (Borić) raspolažem saznanjima da je isti nosioc i organizator pomaganja a kroz to i saradnju sa 5.K, a na taj način da diskredituje i umanji ugled isključivo Boriću, jer sam protiv takvih lica podneo više KP, pa čak i izvršio snimanje kamerom, a sada k-da 15.K sprema reportažu TV za prikazivanje javnosti. Ovo je poznato i borcima i civilnom stanovništvu koji emisiju očekuju sa oduševljenjem, isključivo onima koji ne pomažu 5.K.

28.05.1995.g. Knin

N A Č E L N I K
potpukovnik
Petar Borić

SELEKCIJA DOKUMENATA U PRIPREMI
JUGOSLAV PETRUŠIĆ

Najviše sumnji dolazi zbog uvoza oružja, koje je bilo ozračeno, radioaktivnim materijalom, i koje je bilo nanijelo previše štete, hrvatskim Bojovnicima kao i civilima. Taj uvoz oružja je odobrio Josip Manolić, i svi veliki dobavljači oružja u Hrvatsku. Sva uvežena oružja nisu u onom ratnom vihoru pregledana, kao niti testirana na radioaktivnost...Posljedice su nesagledive po pučanstvo, od djece rođena starije od 1990 pa nadalje.

Po ovome se može zaključiti da se ne biraju sredstva, od bojnih otrova, konvencionalog oružja, psihološkog rata, medijskog rata, pa sve do ozračenog materijala, a svi skupa čine jednu patološku tvorevinu koja, nikada nije promašila cilj.

Činjenica jeste da je na uvoz materijala utjecao i uvozio ga Arkan sa svojom postrojbom, i da ga je plaćao kako iz svoga džepa tako i iz džepa ministarstva financija republike Srbije. Jednako tako, bomba koja je postavljena u Vinkovcima, došla je od strane Arkana i srbočetničkih snaga.

Što se događa kod nas u Hrvatskoj, poglavito u Vukovaru, kada srbočetnici i hrvatska Vlada, rade protiv stanovnika Vukovara, kao i svih Hrvata i Hrvatica. Nepravda koja se nanosi, Dragovoljcima i Domoljubima, je neosnovana, jer kao pobjednička vojska bi trebali imati, puno više, no ovako se radi na eutanaziji, Hrvata i Hrvatica.

Naoružanje koje smo dobijali je bilo ozračeno, radioaktivnim materijalom, i zagađeno drugim otrovima koji su nas koštali tisuće i tisuće smrti Dragovoljaca i Domoljuba. Pitanje koje postavljam jeste: zašto dobavljač nije napravio kontrolu naoružanja, obzirom da je stizalo iz Amerike ili Australije, Argentine, Mađarske i drugih zemalja. Tko su ti koji su gledali zaraditi na nesreći Hrvata i hrvatskoga naroda, za par tisuća ili desetak tisuća dolara, uštede ili zarade, a da pri tom nesavjesnim ili nekakvim drugim zamislima, oštetiti Dragovoljce, ili Domoljube, a pri tome mislim, na sve one koji su imali oružje u rukama, ili dodir sa bojnim otrovima. Zbog toga je i predano oružje od strane Ivice Račana, Srbiji da bi smo bili prisiljeni uvoziti oružje koje je unaprijed bilo pripremljeno, dakle, ozračeno radioaktivnim zračenjem te samim time, nam nanijelo sekundarnu štetu, i to nakon rata, te time ostvarili plan ostvarivanja zadanih granica Karlovac, Karlobag, Virovitica. To je bio pripremljen plan, koji je sproveden i ostvaren nakon veleizdaje, i predaje oružja, na štetu Hrvata i Hrvatica.

Bojni otrovi koji su bacani na Vukovar, Bogdanovce, Nuštar su rađeni na bazi nervnih bojnih otrova, u vidu paučine, koja je uništavala u to doba kako psihički Dragovoljce, tako i Domoljube, Bojovnike svih mjesta koja su uštećena tim napadom. Bilo je špekulacija da se radi o tragovima izgaranja, iz raketnih motora VBR, no istina je sasvim drugčija. Da! Jeste to bilo naoružanje koje su Srbi, uvozili od Rusa i nama isporučivali putem ispaljivanja, na sve bojišnice koje sam naveo.

500 obitelji koje gladuju u Vukovaru je samo dokaz, bezobzirnosti i bešćutnosti Vlade i sabora RH. Kaže Predsjednica pecite kolače, ako nemate kruh. Kaže Milanovićeva supruga: jedite crni kruh ali

režite tanje šnite. Premijer Orešković, kao i KGK, Vlada i Sabor, bešćutni: zabrinuti su zbog gladnih u Vukovaru ali kune svoje ne daju. Jer nemaju.

Zasluge komunističke partije, sa Ivicom Račanom, na čelu je time veća, jer je i sami Račan, bio obolio od raka. No nije dokazano od kakvog, ali tajnu i informaciju znaju onkolozi na institutu za karcinome u Zagrebu. Kako god bilo, stigla ga je primjerena kazna.

I onda se pitam, što me to navodi na ovakove zaključke, i zašto Vlada i Sabor 25 godina ništa ne čine, i nikada nisu činili!?

Kada sam zvao nuklearnu elektranu Krško da pošalju par ljudi sa Geigerom u Slavoniju, i da naprave elaborat, nisu se udostojili niti nakon više od sat vremena razgovora, udovoljiti molbama i preklinjanju. Jednostavno su me odbili i nikada nisu došli, a kako stvari stoje imali su i upute za to. Njima je cilj bio što manje Heroja da bi oni mogli karikati, kako se njima želi, i prohtije, i da stvore Hrvatsku kakva je danas, a to je Hrvatska puna četnika u Policiji i aboliranih četnika, ratnih zločinaca, koji danas haraju, sa sumanutim zamislima po Hrvatskoj. Imamo i problem sa srpskim/komunističkim psihijatrima, koji kao po nalozima daju tablete, Dragovoljcima, i HRVI. Jer kako nazvati one koji nas šlogiraju, dan za danom, koji nam žele glave doći. To nisu ništa drugo do četnici. Moderni šamani, koji se kunu u lijekove, a sami ih nisu isprobali na svojoj veni, ili koži. Već gledaju statistiku, i broje mrtve, samozadovoljni, puni sebe. Njihovo strašenje, će im se obiti o glavu, kao i kemičarima koji su to kuhali, i pripremili kao lijek protiv naših tegoba. Naime u Holandiji postoji lijek, za PTSP, kojeg su dobijali vatrogasci u New York, kada su srušeni blizanci, koji djeluje na način, da uništi sve tegobe PTSP, sa samo jednom tabletom. Isti dan nakon početka djelovanja. No mi ipak imamo tablete koje su zastarjele, i po više od 30 godina. Dakle HZZO ne ide u korak sa vremenom, jer im nije cilj uopće zdravlje već probitak, i zarada koja im je osigurana u našim smrtima.

Izdaja od početka, od samog vrha HDZ-a i državnog vrha. A neznanje dijaspore je time veće jer nisu očigledno znali za sve aspekte mržnje kao i naume iz bivše JNA. Neznanje ili ne, trpili ili ne, danas je to pitanje umiranje deset pa i više Dragovoljaca dnevno. Dijaspora nije kriva. Domovina nije kriva, jer se rodila u krvi. Umazane ruke, se samo peru, od krvi žrtava i krimena.

Cilj je jasan i podmukao. Kada se uništi vojno sposobno ljudstvo, biti će lakši put ulaska agresijom Srbije na Hrvatsku.